

УДК 616.441-008.64+616.12-008.1]-06:612.819.911-092.9

C.M. ЧарношДВНЗ "Тернопільський державний
 медичний університет імені
 І.Я. Горбачевського"

ІНТЕНСИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ХОЛІНУ ДЛЯ СИНТЕЗУ ПАРАСИМ- ПАТИЧНОГО МЕДІАТОРА В ГІПОТИРЕОЇДНОМУ СЕРЦІ

Ключові слова: гіпотиреоз, серце,
блукаючий нерв.

Резюме. Насичення організму холіном і метіоніном збільшує вміст ацетилхоліну в передсердях і шлуночках серця контрольних і гіпотиреоїдних щурів. У тварин з експериментальним гіпотиреозом стимуляція синтезу ацетилхоліну більш виражена, ніж у контрольних тварин. Стимуляція синтезу інtranейронального (медіаторного) ацетилхоліну передсердь проявляється сильніше, ніж стимуляція екстранейронального (тканинного) ацетилхоліну шлуночків.

Вступ

Встановлено [2, 7, 8, 9], що формування серцевого ритму при гіпотиреозі відбувається в умовах домінування холінергічних впливів через блукаючий нерв. Підсилення vagusної імпульсації відбувається внаслідок підвищеного синтезу ацетилхоліну в інtramуральних нейронах серця і надмірного викидання його в синаптичну щілину. Ацетилхолін синтезується за допомогою холінацетилтрансферази, активність якої зростає при гіпотиреозі [3]. Суть процесу зводиться до приєднання аміноетилового спирту холіну до активованого залишку оцтової кислоти. Є два пули холіну, який використовується для синтезу парасимпатичного медіатора - екстра- і інtranейрональний. Екстранейрональний пул - це той холін, який звільнюється при гідролізі ацетилхоліну в синаптичній щілині під впливом ацетилхолінестерази. Існує специфічна permeазна система, яка забезпечує швидке захоплення і зворотне переміщення премедіатора в нервову термінал. Інtranейрональний холін утворюється de novo з незамінної амінокислоти метіоніну. За умови високої активності холінацетилтрансферази холін виступає головним регуляторним фактором синтезу ацетилхоліну при гіпотиреозі.

Мета дослідження

З'ясувати інтенсивність включення готового і заново синтезованого холіну в синтез ацетилхоліну в серці гіпотиреоїдних щурів.

Матеріали та методи

Експерименти виконано на білих статевонезрілих щурах-самцях. Стан гіпотиреозу відтворювали шляхом згодовування мерказолілу (75 мг/кг маси тіла). Холіну хлорид вводили внутрішньоочеревинно в дозі 200 мг/кг маси тіла. Метіонін

згодовували протягом 7 діб в дозі 0,5 г/кг. Для оцінки інтенсивності включення премедіатора в синтез ацетилхоліну використовували два показники - вміст ацетилхоліну в міокарді і ступінь брадикардії на подразнення блукаючого нерва. Вміст ацетилхоліну визначали біологічним методом окремо в міокарді передсердь і шлуночків [5]. Периферичний кінець блукаючого нерва подразнювали імпульсами змінного струму протягом 60 с. Характеристики подразнюючого струму формували за допомогою електростимулятора ЭСЛ-2: частота - 50 Гц, напруга - 5 В, тривалість стимулу - 1 мс, затримка - 1 мс. Перерва між подразненнями становила 15 хв. Електрокардіограму записували на апараті ЭК1К-01. Тривалість інтервалів R-R вимірювали за допомогою стереоскопічного мікроскопа МБС-9 з окулярною сіткою.

Обговорення результатів дослідження

У контрольних тварин внутрішньоочеревинне введення холіну спричиняло помітно виражену брадикардію з максимумом інтенсивності через 15 хв після ін'екції. Частота серцевих скорочень зменшилася, в середньому, з (540 ± 6) уд./хв до (449 ± 18) уд./хв, тобто на 16,9 % ($P < 0,001$). У гіпотиреоїдних тварин спостерігалися аналогічні зміни частоти ритму. До 15-ї хвилини вона зменшилася на 30,9 % - з (496 ± 12) за/хв до (343 ± 28) за/хв ($P < 0,001$). Отже, ступінь брадикардії в гіпотиреоїдних тварин виявився майже вдвое вищим, ніж у контрольних. Така суттєва різниця свідчить про вищу готовність гіпотиреоїдного серця захоплювати холін і включати його в синтез медіатора.

7-добове насичення організму щурів метіоніном, тобто речовиною, яка є донатором метильних груп для синтезу ацетилхоліну і яка могла б справити стимулюючий вплив на цей

процес, все ж не змінювало частоти серцевих скорочень ні в нормі, ні при гіпотиреозі. Відсутність хронотропних реакцій серця на метіонін вказувала на вмикання компенсаторних механізмів на пре- і постсинаптичному рівнях, здатних нівелювати втручання додаткового метіоніну в синтез ацетилхоліну і стабілізувати частоту ритму в цих умовах.

Зміни вмісту ацетилхоліну в міокарді після навантаження тварин холіном і метіоніном наведено в таблиці.

У контрольних тварин після введення холіну

вміст ацетилхоліну в передсердях зрос в середньому в 4,8 раза, в шлуночках - в 4,1 раза. Переважання вмісту ацетилхоліну на одиницю маси передсердь, порівняно із шлуночками, стало ще більшим. Екзогенний холін убільшій мірі стимулював інtranейрональний синтез медіаторного ацетилхоліну передсердь, ніж екстранейрональний синтез тканинного ацетилхоліну шлуночків. Іншими словами, введення холіну сильніше позначалося на хронотропній функції провідної системи серця, ніж на обмінних процесах у робочому міокарді.

Таблиця 1

Вплив холіну і метіоніну на вміст ацетилхоліну в міокарді ($M \pm m$)

Серія	Вміст ацетилхоліну, мкмоль/кг		AХп/ АХш
	Передсердя	Шлуночки	
1. Контроль	9,20±1,98 (5)	3,87±0,31 (10)	2,4
2. Контроль+холін	44,49±8,75 (6)	15,93±2,56 (12)	2,8
P₁₋₂	<0,01	<0,001	
3. Контроль+метіонін	33,12±6,82 (5)	10,08±1,32 (10)	3,3
P₁₋₃	<0,02	<0,001	
4. Гіпотиреоз	29,58±8,15 (5)	11,84±2,51 (10)	2,5
P₁₋₄	<0,05	<0,01	
5. Гіпотиреоз+холін	146,83±42,91 (5)	34,96±3,81 (10)	4,2
P₄₋₅	<0,05	<0,001	
6. Гіпотиреоз+метіонін	184,95±36,01 (5)	34,93±3,81 (10)	5,3
P₄₋₆	<0,01	<0,001	

Примітки: 1. АХп і АХш – ацетилхолін передсердь і шлуночків. 2. У дужках – кількість дослідів.

У гіпотиреоїдних шурів уведення холіну також викликало зростання вмісту ацетилхоліну в передсердях (в 5 разів) і в шлуночках (у 3 рази), причому це відбувалося на фоні більш високого вихідного рівня ацетилхоліну, оскільки навантаження шурів мерказолілом само по собі давало приріст ацетилхоліну, рівномірний в обох відділах серця: в передсердях - в 3,2 раза, в шлуночках - в 3,1 раза. Про домінуюче включення холіну в синтез медіаторного ацетилхоліну передсердь свідчило збільшення коефіцієнту АХп/АХш з 2,5 до 4,2.

Введення метіоніну також викликало статистично достовірне зростання вмісту ацетилхоліну в передсердях і шлуночках серця. У передсердях контрольних тварин, яким уводили метіонін, вміст медіатора виявився, в середньому, в 3,6 раза вищим, ніж у тварин, яким не згодовували метіонін. В міокарді шлуночків спостерігалася аналогічна закономірність: вміст ацетилхоліну в контрольних тварин, яких годували метіоніном, також виявився вищим, порівняно з тваринами, яких метіоніном не годували. Все ж ступінь нагромадження ацетилхоліну в міокарді шлуночків не досяг рівня передсердь. Кількість його зросла тільки в 2,6 раза. Ця перебудова має істотне

значення. Як уже було сказано вище, вміст ацетилхоліну і в нормі в передсердях вищий, ніж у шлуночках (в наших дослідах - в 2,4 раза), а при насиченні організму метіоніном ця різниця стала ще помітнішою. Метіонін стимулює синтез медіаторного ацетилхоліну в передсердях більшою мірою, ніж тканинного ацетилхоліну в шлуночках.

Збільшення вмісту ацетилхоліну в міокарді гіпотиреоїдних тварин після введення їм метіоніну виявилося ще більш значним, ніж у контролі. У передсердях рівень його зрос в 6,3 раза, у шлуночках - в 3,0 рази. Відношення АХп/АХш зросло з 2,5 до 5,3 (в контролі - з 2,4 до 3,3).

Дослідження холінергічних впливів на хронотропну функцію серця шляхом електростимуляції блокаючого нерва показало наступне.

При введенні холіну брадикардія протягом перших 10 с подразнення за інтенсивністю переважала аналогічний показник у контрольних тварин у 2,0 рази, при згодовуванні метіоніну - в 1,4 раза. Це переважання пов'язане з надмірним синтезом медіатора під впливом холіну чи метіоніну і раптовим викидом його в синаптичну щілину у відповідь на електростимуляцію. Більший запас медіатора у нервових закінченнях

спричинював помітнішу гальмівну дію на пейсмекерні клітини водія ритму.

У гіпотиреоїдних тварин, яких годували метіоніном, реакції на електростимуляцію також виявилися більш вираженими, ніж у нормі, що свідчить про великий запас ацетилхоліну у нервових закінченнях. Як і в дослідах з холіном, це найкраще було помітно на початку подразнення, коли ставався раптовий викид медіатора в синаптичну щілину.

В усіх випадках динаміка реакцій в процесі подразнення являла собою прогресуюче зменшення інтенсивності брадикардії з помірно вираженими і статистично недостовірними коливаннями. Зменшення брадикардії є проявом феномену вислизання - своєрідного компенсаторного механізму, що протидіє надмірному пригніченню хронотропної функції серця. В його основі лежить кілька механізмів: а) швидкий гідроліз ацетилхоліну високоактивною ацетилхолінестеразою в синаптичній щілині [3] і зменшення робочої концентрації медіатора; б) тимчасова десенситизація М-холінорецепторів постсинаптичної мембрани під впливом ацетилхоліну [1]; в) активування вхідного струму I_h , який протидіє гіперполаризації мембрани пейсмекерних клітин; перемикання функції водіїв ритму на менш чутливі до ацетилхоліну пейсмекери другого порядку [4], а також активування місцевих аднергічних процесів [6].

Висновки

1. Насичення організму холіном і метіоніном збільшує вміст ацетилхоліну в міокарді передсердь і шлуночків контрольних і гіпотиреоїдних тварин.

2. У тварин з експериментальним гіпотиреозом стимуляція синтезу ацетилхоліну в міокарді більш виражена, порівняно з контролем.

3. Стимуляція синтезу інtranейронального (медиаторного) ацетилхоліну передсердь після введення премедіатора проявляється сильніше, ніж стимуляція екстранейронального (тканинного) ацетилхоліну шлуночків.

4. Динаміка негативно-хронотропних ефектів на подразнення блукаючого нерва у тварин з гіпотиреозом після введення їм холіну і метіоніну відзначається швидким настанням феномену вислизання, що запобігає надмірним вагусним впливам на гіпотиреоїдне серце.

Перспективи подальших досліджень

Можна вважати доцільним з'ясування інтенсивності включення холіну в процес синтезу

ацетилхоліну в умовах гальмування цього процесу за допомогою геміхолінію.

Література. 1. Гиннатуллин Р.А. Играет ли физиологическую роль десенсилизация холинорецепторов в нервно-мышечном синапсе? / Р.А. Гиннатуллин, Л.Г. Магазаник // Росс. физiol. ж. им. И.С. Сеченова. - 1998. - Т. 84, № 1-2. - С. 3-7. 2. Потіха Н.Я. Співвідношення між холінергічною і аднергічною регуляцією серцевого ритму у статевонезрілих щурів з експериментальним гіпотиреозом / Н.Я. Потіха // Клін. та експер. патол. - 2004. - Т. 3, № 4. - С. 55-58. 3. Потіха Н.Я. Синтез і гідроліз ацетилхоліну в міокарді статевонезрілих щурів з експериментальним гіпотиреозом / Н.Я. Потіха // Експер. і клін. мед. - 2004. - № 4. - С. 24-28. 4. Сутягин П.В. Влияние ацетилхолина на параметры функционирования синусно-предсердного узла сердца крыс *in vitro* / П.В. Сутягин, Е.Е. Калинина, А.С. Пылаев // Бюлл. экспер. биол. и мед. - 2004. - Т. 138, № 8 - С. 218-220. 5. Файфура В.В. Біологічний метод визначення ацетилхоліну в міокарді щурів / В.В. Файфура, С.М. Сас, Н.Я. Потіха, С.В. Дзига // Мед. хім. - 2004. - Т. 6, № 4. - С. 118-121. 6. Файфура В.В. Адренергічний компонент в патогенезі брадикардії при гіпотиреозі / В.В. Файфура та ін. // Здобутки клін. і експер. мед. - 2009. - № 2. - С. 78-80. 7. Чарнош С.М. Зіставна оцінка вегетативного балансу при різних моделях експериментального гіпотиреозу / С.М. Чарнош // Вісн. наук. досл. - 2007. - № 3. - С. 62-64. 8. Foley C.M. Thyroid status influences baroreflex function and autonomic contributions to arterial pressure and heart rate / C.M. Foley et al. // Am. J. Physiol. Heart Circ. Physiol. - 2001. - V. 280, № 5. - P. 2061-2068. 9. Inukai T. Power spectral analysis of variations in heart rate in patients with hyperthyroidism or hypothyroidism / T. Inukai et al. // Horm. Metab. Res. - 1998. - V. 30, № 8. - P. 531-535.

ВКЛЮЧЕНІ ХОЛИНА В СИНТЕЗ АЦЕТИЛХОЛИНА В ГІПОТИРЕОЇДНОМ СЕРДЦЕ

C.M. Чарнош

Резюме. Насичення організма холіном і метіоніном увеличує вміст ацетилхоліну в предсердіях і желудочках сердца контрольних і гіпотиреоїдних крыс. У животных с экспериментальным гіпотиреозом стимуляция синтеза ацетилхоліну более выражена, чем у контрольных животных. Стимуляция синтеза интранейронального (медиаторного) ацетилхоліну предсердий проявляется сильнее, чем стимуляция экстранейронального (тканевого) ацетилхоліну желудочек.

Ключевые слова: гіпотиреоз, сердце, блуждающий нерв.

CHOLINE INVOLVEMENT INTO ACETYLCHOLINE SYNTHESIS IN THE HYPOTHYROID HEART

S.M. Charnosh

Abstract. Saturation of the body by choline and methionine increases levels of acetylcholine in the atriums and ventricles of control and hypothyroid rats.

Stimulation of acetylcholine synthesis in the animals with experimentally hypothyroidism is more expressed than in the control animals. Stimulation of the synthesis of interneuron (mediator) acetylcholine of the atria is stronger than stimulation extraneuron (tissue) acetylcholine of the ventricles.

Key words: hypothyroidism, heart, nerve vagus.

SHEI "Ternopil State Medical University by I.Ya Horbachevsky"

Clin. and experim. pathol.- 2014.- Vol.13, №4 (50).-P.155-157.

Надійшла до редакції 15.11.2014

Рецензент – проф. І.А. Плещ

© С. М. Чарнош, 2014